KENDELSE AFSAGT AF FORMANDEN FOR RETTENS TREDJE AFDELING

24. marts 1997 *

I sag T-367/94,

British Coal Corporation, London, ved David Vaughan, QC, barrister David Lloyd Jones og solicitor Cyrus Mehta, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokatfirmaet Loesch og Wolter, 11, rue Goethe,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved Julian Currall, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Rosemary Caudwell, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionen, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: engelsk.

angående en påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse om ikke at afvise en klage af 15. juni 1994, som National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) har indgivet over sagsøgeren,

har

FORMANDEN FOR RETTENS TREDJE AFDELING

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 31. marts 1995 har det engelske selskab PowerGen plc, London, ved solicitor K. P. E. Lasok, QC, solicitor L. G. D. Marr og solicitor N. P. Lomas, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokatfirmaet Loesch og Wolter, 11, rue Goethe, fremsat begæring om tilladelse til at intervenere i sag T-367/94 til støtte for British Coal Corporations' påstande. Begæringen er dels fremsat i henhold til artikel 34 i protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs Domstol (herefter »protokollen«), der finder anvendelse i sager for Retten i medfør af protokollens artikel 46, dels i henhold til artikel 115 i Rettens procesreglement.

Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 10. april 1995 har det engelske selskab National Power plc, Swindon (Det Forenede Kongerige), ved N. Forwood, QC, barrister D. Anderson, barrister S. Barret-Williams og solicitor G. Chapman, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokatfirmaet Arendt og Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, endvidere fremsat begæring om tilladelse til at intervenere til støtte for British Coal Corporation's påstande i henhold til samme bestemmelser.

2 Endelig har National Association of Licensed Opencast Operators (national sammenslutning af kulproducenter med licens til udvinding af kul i åbne brud, herefter »NALOO«), Newcastle upon Tyne (Det Forenede Kongerige), ved barrister N. Green og solicitor D. Wilson, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat V. Gillen, 13 rue Aldringen, ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 4. april 1995 fremsat begæring om tilladelse til at intervenere til støtte for Kommissionens påstande i henhold til samme bestemmelser.

3 NALOO havde i en klage til Kommissionen af 15. juni 1994 gjort gældende, at British Coal Corporation (herefter »British Coal«) og Central Electricity Generating Board (centralt organ inden for elektricitetsproduktion, herefter »CEGB«), hvis beføjelser PowerGen og National Power er indtrådt i, havde gjort sig skyldige i konkurrencebegrænsninger i tiden fra den 1. januar 1973, datoen for Det Forenede Kongeriges tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber, til den 31. marts 1990.

4 NALOO bestred navnlig, at de royalties, som British Coal opkrævede for kul, som sammenslutningens medlemmer udvandt i British Coal's åbne brud, var lovlige ifølge artikel 4, litra d), artikel 65 og artikel 66, stk. 7, i EKSF-traktaten (herefter »traktaten«). NALOO gjorde endvidere gældende, at CEGB havde opkøbt kul til fremstilling af elektricitet hos sammenslutningens medlemmer til diskriminerende priser, hvilket var i strid med traktatens artikel 63 samt EF-traktatens artikel 85 og 86.

5 I sin klage opfordrede NALOO i det væsentlige Kommissionen til:

— at udøve sin kompetence i henhold til traktatens artikel 4, litra d), artikel 65, artikel 66, stk. 7, og artikel 86, og at vedtage en beslutning, hvori det fastslås, at British Coal har gjort sig skyldig i de overtrædelser, som fremgår af klagepunkterne

— at gribe ind over for CEGB i medfør af traktatens artikel 63 og EF-traktatens artikel 86.

6 Den 1. august 1994 fremsendte British Coal sine bemærkninger til klagen til Kommissionen og begærede principalt, at Kommissionen i medfør af traktatens artikel 35 fastslog, at den ikke havde kompetence til at behandle klagen for så vidt angik royalties, som British Coal havde opkrævet forud for den 1. april 1990, subsidiært, at klagen afvistes af retlige grunde uden realitetsprøvelse. British Coal præciserede, at såfremt Kommissionen ikke vedtog den begærede beslutning inden for en frist af to måneder fra opfordringen hertil, ville selskabet anlægge sag ved Retten til prøvelse af Kommissionens stiltiende afslag, som måtte anses for at være en følge af institutionens passivitet.

7 Ved skrivelse af 3. oktober 1994 meddelte Kommissionen British Coal, at selskabet ikke kunne kræve, at Kommissionen vedtog en beslutning af et bestemt indhold, og at dens undladelse af at afvise en klage inden for den frist, indklagede havde fastsat, ikke kunne antages at indebære en iværksættelse af en procedure efter artikel 35.

8 På denne baggrund har British Coal ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 10. november 1994 anlagt sag i henhold til traktatens artikel 35 med påstand om annullation af den stiltiende beslutning om ikke at afvise NALOO's klage, som må anses for at være en følge af Kommissionens passivitet.

9 I sin begæring om tilladelse til at intervenere har PowerGen gjort gældende, at selskabet til forskel fra British Coal ikke har anlagt sag, fordi det hverken er en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder i traktatens artikel 80's forstand, selv om det er omfattet af artikel 63, stk. 1. PowerGen er imidlertid en juridisk person og har således den fornødne retsevne til at kunne intervenere i den foreliggende sag (Domstolens kendelse af 3.5.1961, sag 13/60, Geitling mod Den Høje Myndighed, Rec. 1962, s. 267).

10 PowerGen har gjort gældende, at institutionen har fremsat bemærkninger til NALOO's klage, som i det væsentlige er identiske med British Coal's, samt at klagen angår de samme faktiske omstændigheder og rejser de samme retsspørgsmål. Retten vil derfor skulle tage stilling til retsspørgsmål, der umiddelbart vedrører PowerGen's stilling.

11 PowerGen har endvidere anført, at nærværende sag ligeledes angår retsspørgsmål, der umiddelbart har tilknytning til de præjudicielle spørgsmål, Hopkins-sagen angik (Domstolens dom af 2.5.1996, sag C-18/94, Hopkins m.fl., Sml. I, s. 2281), nemlig de betingelser, CEGB havde anvendt ved køb af kul hos små mineejere i tiden fra 1985 til den 31. marts 1990. Navnlig spørgsmålene om Kommissionens kompetence og om den påståede adgang til retsmidler med tilbagevirkende gyldighed forelå på samme måde i Hopkins-sagen, som de gør i nærværende sag.

12 National Power gør for sin del gældende, at selskabet har en berettiget interesse i sagens afgørelse, idet NALOO's klage ikke alene var rettet mod British Coal, men det i klagen ligeledes hævdedes, at CEGB — hvis rettigheder, National Power er indtrådt i — havde overtrådt traktatens artikel 63 og EF-traktatens artikel 86. National Power har i lighed med British Coal henvist til, at klagen savnede grundlag, og har anmodet om, at den blev afvist for så vidt angår National Power.

13 Selskabet har endvidere anført, at såfremt British Coal måtte få medhold under sagen, kan Kommissionen ikke vedtage en beslutning, der går National Power imod. Såfremt Retten ikke måtte give British Coal medhold, vil det indebære, at den argumentation om kompetenceforholdene, som National Power har fremført over for Kommissionen i anledning af NALOO's klage, afvises.

14 NALOO har i sin interventionsbegæring gjort gældende, at såfremt British Coal får medhold, vil chancen for, at NALOO's medlemmer kan opnå erstatning ved de britiske domstole i anledning af de betydelige tab, de har lidt som følge af British Coal's adfærd, som anført i klagen, blive alvorligt forringet.

15 Interventionsbegæringerne er blevet forkyndt for parterne i overensstemmelse med procesreglementets artikel 116.

16 I sine bemærkninger til PowerGen's interventionsbegæring har Kommissionen i processkrift af 24. april 1995 anført, at den omstændighed, at PowerGen ikke er en virksomhed i traktatens forstand, ikke er til hinder for, at selskabet kan intervenere i den foreliggende sag i medfør af protokollens artikel 34.

17 Kommissionen anser det imidlertid for tvivlsomt, om PowerGen har godtgjort at have den fornødne interesse i udfaldet af British Coal's søgsmål, der alene angår spørgsmålet om den royaltysats, der blev anvendt på udvinding af kul fra åbne brud i henhold til licens. PowerGen har ikke oplyst, hvorledes udfaldet af annullationssøgsmålet angående Kommissionens stiltiende beslutning om ikke at afvise NALOO's klage over British Coal, der støttes på traktatens artikel 4, artikel 65 og artikel 66, stk. 7, ville kunne støtte PowerGen's stilling i forhold til NALOO's påstande om, at CEGB overtrådte traktatens artikel 63 og EF-traktatens 85 og 86 som følge af sine diskriminerende priser over for private producenter i forhold til de priser, der blev betalt til British Coal.

18 Kommissionen har medgivet, at PowerGen er berørt af klagen, samt at PowerGen ligeledes har gjort gældende, at Kommissionen ikke har kompetence til at behandle de spørgsmål, der rejses i klagen, på ny. Kommissionen nærer imidlertid tvivl om, hvorvidt denne omstændighed er tilstrækkelig som grundlag for at antage, at PowerGen har en berettiget interesse i sagens afgørelse.

19 PowerGen kan under ingen omstændigheder gennem sin intervention udvide omfanget af den sag, som British Coal har anlagt, til tillige at omfatte aspekter af den klage, der er indgivet over PowerGen, i henhold til helt andre bestemmelser.

20 Kommissionen har ved processkrift af 2. maj 1995 fremsat i det væsentlige identiske bemærkninger til den af National Power fremsatte interventionsbegæring.

21 British Coal har ikke i sine bemærkninger af 28. april 1995 til interventionsbegæringerne rejst indsigelse mod de tre interventionsbegæringer, men alene anmodet om, at bestemte dokumenter behandles som fortrolige i forhold til PowerGen og National Power.

Interventionsbegæringerne

22 De tre interventionsbegæringer er indgivet i overensstemmelse med artikel 115 i Rettens procesreglement.

23 Protokollens artikel 34 giver kun fysiske og juridiske personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en tvist, adgang til at intervenere. I medfør af bestemmelsen kan påstande, der fremsættes i en interventionsbegæring, kun gå ud på tiltrædelse eller afvisning af en af parternes påstande.

24 Heraf følger, at det ikke er tilstrækkeligt, at de, der anmoder om tilladelse til at intervenere, har en berettiget interesse i afgørelsen af det foreliggende annullationssøgsmål i form af en indirekte interesse som følge af lighedspunkter mellem de foreliggende situationer, men at de skal have en interesse i selve tvistens genstand, således som denne er afgrænset af de påstande, British Coal har nedlagt i stævningen.

25 I denne forbindelse bemærkes, at British Coal kun i det omfang, hvor NALOO's klage er rettet mod dette selskab, og hvor NALOO følgelig bestrider lovligheden af den royalty, som British Coal har opkrævet, under henvisning til traktatens artikel 4, litra d), artikel 65 og artikel 66, stk. 7, gyldigt kan påstå annullation af Kommissionens stiltiende beslutning om ikke at afvise klagen.

26 De bestemmelser, der er relevante for en bedømmelse af licenserne til udvinding af uforarbejdet kul og de heri fastsatte royalty- og betalingsbetingelser, er traktatens artikel 4 og 65 samt artikel 66, stk. 7 (jf. Domstolens dom af 13.4.1994, sag C-128/92, Banks, Sml. I, s. 1209, præmis 14).

27 PowerGen og National Power kan imidlertid kun antages at have en direkte og aktuel interesse i annullation af Kommissionens stiltiende beslutning om at afvise NALOO's klage, i det omfang en dom, hvorved beslutningen annulleres, ville være til hinder for, at klagen behandles i relation til lovligheden af de købspriser på kul, som CEGB betalte til NALOO's medlemmer.

28 Forholdet er imidlertid det, at det ikke alene er de former for konkurrencebegrænsende praksis, som NALOO hævder, at henholdsvis British Coal og CEGB gør sig skyldige i, der er forskellige, men at dette tillige er tilfældet med hensyn til retsgrundlaget. Det er således traktatens artikel 4, litra b), sammenholdt med artikel 63, stk. 1, der udgør den retlige ramme til imødegåelse af forskelsbehandling udøvet af købere over for producenter for så vidt angår pris, mængde og andre betingelser ved køb af kul (jf. Hopkins-dommen, præmis 24).

29 Herefter findes de påstande, som PowerGen og National Power har fremsat i deres interventionsbegæringer, ikke at gå ud på en tiltrædelse af British Coal's påstande i protokollens artikel 34's forstand (jf. Domstolens kendelse af 12.4.1978, forenede sager 116/77, 124/77 og 143/77, Amylum m.fl. mod Rådet og Kommissionen, Sml. s. 893, præmis 7 ff.).

30 Den af PowerGen og National Power fremsatte interventionsbegæring bør følgelig ikke tages til følge.

31 NALOO har derimod en direkte og aktuel interesse i sagens afgørelse, idet sagen angår annullation af en beslutning til NALOO's fordel, nemlig den stiltiende beslutning om ikke af afvise sammenslutningens klage for så vidt som den angår det forhold, at British Coal hævdes at have overtrådt traktatens artikel 4, litra d), artikel 65 og artikel 66, stk. 7. Efter en dom, hvorved British Coal's påstande forkastes, vil NALOO således fortsat, i kraft af sin stilling som klager, have et retskrav på at opnå, at der vedtages en beslutning, der tager stilling til sammenslutningens klage for så vidt angår disse bestemmelser.

32 NALOO's interventionsbegæring bør herefter tages til følge.

Begæringerne om fortrolig behandling

33 Da PowerGen og National Power's interventionsbegæringer ikke kan tages til følge, er det ikke fornødent at tage stilling til British Coal's begæringer om, at bestemte procesdokumenter skal behandles som fortrolige i forhold til disse.

Af disse grunde

bestemmer

FORMANDEN FOR RETTENS TREDJE AFDELING

1) PowerGen og National Power's interventionsbegæringer tages ikke til følge.

2) Det er ufornødent at træffe afgørelse om British Coal's begæringer om fortrolig behandling i forhold til PowerGen og National Power.

3) Det tillades NALOO at intervenere til støtte for Kommissionens påstande.

4) Der fastsættes en frist, inden for hvilken intervenienten skriftligt skal fremføre de anbringender, der påberåbes til støtte for påstandene.

5) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg, den 24. marts 1997.

H. Jung

Justitssekretær

B. Vesterdorf

Afdelingsformand